

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17C/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716202235
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5716202235.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v právnej veci žalobcov: v rade 1): C. Ž., O.. J., L.. XX.X.XXXX, P. J. L. Č.. XXX, XXX XX L., štátna príslušnosť SR, v rade 2): W. Ž., O.. Ž., L.. X.X.XXXX, P. J. L. Č.. XXX, XXX XX L., štátna príslušnosť SR, v rade 3): W. C. Ž., O.. Ž.S., L.. X.XX.XXXX, P. J. L. Č.. XXX, XXX XX L., štátna príslušnosť SR, v rade 4): C.O. G., O.. Ž., L.. XX.X.XXXX, P. J. L. D. Č.. XXXXX, L. D., štátna príslušnosť SR, všetci právne zastúpení JUDr. Milotou Ferenčíkovou, PhD., advokátkou so sídlom Malý Čepčín č. 5, pracovisko Pavla Mudroňa č. 505/5, 036 01 Martin, proti žalovanému I. Ž., O.. Ž., L.. X.X.XXXX, P. J. L. Č.. XXX, XXX XX L., štátna príslušnosť SR, právne zastúpený Mgr. Tomášom Michnicom, advokátom so sídlom ul. Na priekope č. 174/13, 010 01 Žilina (adresa na doručovanie: 010 01 Pošta 1, Žilina), v konaní o vypratanie nehnuteľnosti takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vypratať pozemok parcely registra „E“ č. XXX, orná pôda o výmere 8.904 m², zapísané na B. Č.. XXX, T..Ú.. L., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovia majú voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v rade 1) až 4) sa žalobou doručenou súdu dňa 29.2.2016 domáhali voči žalovanému, aby mu súd uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosť a odstrániť oplotenie pozemku parcely registra R. Č.. XXX - orná pôda o výmere 8904 m² v katastrálnom území L. zapísanom na B. Č.. XXX, vydaného Okresným úradom Martin, katastrálny odbor, pričom žalobu odôvodnili tým, že sú v podielovom vlastníctve vlastníckymi uvedenou nehnuteľnosťou a to žalobkyňa v rade 1) v podiele 6/36-tín, žalobca 2) v podiele 7/36-tín, žalobca v rade 3) v podiele 7/36-tín, žalobkyňa v rade 4) v podiele 7/36-tín a žalovaný vlastní podiel 9/36-tín uvedenej nehnuteľnosti. Žalovaný bez súhlasu žalobcov v rade 1) až 4) oplotil časť pozemku, ktorý je ich spoločným vlastníctvom a preto ho vyzvali na odstránenie oplotenia. Žalovaný však na výzvu nereagoval, pričom nakladá s pozemkom, ako so svojim vlastným. Vzhľadom k tomu, že žalovaný ako podielový spoluvlastník bez súhlasu väčšinových spoluvlastníkov oplotil časť pozemku, čím im znemožnil prístup a užívanie predmetu vlastníctva, tak sa žalobcovia v rade 1) a 2) domáhajú právnej ochrany.

2. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a rozhodol tak, že:

I. Žalovaný je povinný vypratať nehnuteľnosť zapísanú Okresným úradom Martin katastrálny odbor, na B. Č.. XXX, T. Ú.. L., G.. O. R. Č.. XXX o výmere 8904 m² orná pôda a odstrániť oplotenie časti tejto nehnuteľnosti.

II. Žalobcovia v rade 1) - 4) majú voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Vytýkal, že odôvodnenie predmetného rozsudku je nedostatočné, neúplné, svojim obsahom vytvára stav právnej nerovnováhy účastníkov konania. Vytýkal, že sa súd prvého stupňa nedostatočne zaoberal dôkazom, predloženým žalovaným na pojednávaní, a to návrhom dohody na vysporiadanie podielového spoluvlastníctva v zmysle § 141 OZ. Súd prvého stupňa sa touto skutočnosťou nezaoberal, v odôvodnení svojho rozhodnutia jej nevenoval takmer žiadnu pozornosť, porušil rovnosť strán sporu, nakoľko každý má právo na dôkladné, presvedčivé odôvodnenie odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadali rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť a za nepravdivé označili tvrdenia žalovaného o tom, že o pozemok sa riadne staral, zveľaďoval ho, nakoľko tento nadobudol koncom roku 2014. V priebehu roku 2015, hneď začal pozemok oplocovať a hoci bol vyzvaný na zdržanie sa protiprávneho konania žalobcami, nereagoval. V rozpore so zákonom si na ňom postavil i drobné stavby, pozemok oplotil a uzamkol. Takéto správanie žalovaného žalobcovia označili za hrubý zásah do ich vlastníckych práv, v rozpore s dobrými mravmi. Tým, že oplotil pozemok, nielenže žalobcom zabránil v užívaní predmetného pozemku, ale obmedzil ich aj v prístupe k nemu žiadali preto, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil.

5. Krajský súd vo veci rozhodol Rozsudkom sp. zn. 5Co/51/2018 tak, že rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť odstrániť oplotenie z nehnuteľnosti zapísanej Okresným úradom Martin, katastrálny odbor na B. Č.. XXX, T.Ú.. L., G.. O.. R. Č.. XXX o výmere 8904 m² potvrdil a v ostatnej časti rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí krajský súd uviedol, že prvostupňový súd svojim rozhodnutím prekročil žalobný návrh. Tiež uložil provinštančnému súdu, aby skúmal existenciu dohody spoluvlastníkov o spôsobe užívania nehnuteľnosti a ujasnil si, či sú splnené predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, aby o spôsobe užívania resp. hospodárenia so spoločnou vecou rozhodoval súd s tým, že je potrebné ustáliť, či žalovaný užíva reálne vydelenú časť predmetného pozemku a či táto časť prípadne nezodpovedá veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu.

6. Okresný súd po vrátení veci krajským súdom vo veci opätovne nariadil pojednávanie a zistil nasledovné:

7. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že administratívnym omylom bolo nesprávne uvedené, resp. neuvedené v petite žalobného návrhu, že žiadajú aj vypratanie nehnuteľnosti a odstránenie oplotenia, čo bolo zrejmé aj z podaného žalobného návrhu, kde bolo konanie označené ako vo veci vypratania nehnuteľnosti. Následne žalobca písomným podaním na čl. 156 spisu rozšíril žalobu a žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť vypratať parcelu reg. E č. 982, orná pôda o výmere 8904 m², k.ú. Necpaly, zapísanej na LV č. 903, ktorý vydal Okresný úrad Martin, katastrálny odbor. Zmenu žaloby súd pripustil Uznesením č.k. 17C/19/2016-169 dňa 12.11.2018.

8. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že medzi žalobcami a žalovaným nedošlo k žiadnej dohode o reálnom užívaní nehnuteľnosti alebo k dohode o vysporiadaní podielového spoluvlastníctva. Žalovaný nepodal žalobný návrh na zrušenie a danie podielového spoluvlastníctva. Uviedla, že žalovaný na pozemku postavil čierne stavby, ktoré sú postavené na ornej pôde, ktorá bola zabratá bez rozhodnutia príslušného orgánu, čím vlastne ohrozuje aj postavenie žalobcov, ktorí ako väčšinoví vlastníci pozemkov môžu znášať právne dôsledky protiprávneho konania žalovaného. Vydelenú časť pozemku žalovaný užíva bez právneho dôvodu, žalobcovi a s tým nesúhlasia. Pokiaľ ide o kvalitu pozemku, tak jedná sa o obdĺžnikový tvar pozemku, ktorý v časti, ktorú zabraľ žalovaný sa nachádza na začiatku pozemku, ktorý je suchý a zostávajúce dve tretiny pozemku smerujú k vodnému toku, v dôsledku čoho je táto časť pozemku podmyvaná, sú tam spodné vody, na jar býva táto časť pozemku zaplavená, bonita tejto časti pozemku je podstatne zhoršená vplyvom spodných vôd a skutočnosťou, že sa nachádza vedľa vodného toku. Táto časť pozemku je teda podstatne znehodnotená podmáčaním a preto žalobcovia v žiadnom prípade nesúhlasia, aby menšinový vlastník si vybral tú časť pozemku, ktorú je možné celoročne užívať a väčšinovým spoluvlastníkom zostala časť pozemku, ktorej užívanie je obmedzené poveternostnými vplyvmi a spodnou vodou, v dôsledku čoho je vlastne znemožnené celoročné užívanie zostávajúcej časti pozemku.

9. Právna zástupkyňa predložila do spisu Čestné vyhlásenia žalobcov, z ktorej vyplýva, že podieloví spoluvlastníci sa nedohodli o hospodárení s pozemkom, ktorý vlastní v podielovom spoluvlastníctve D. I. Ž. Žalovaný užíva časť pozemku bez súhlasu väčšinových spoluvlastníkov, pričom nerešpektuje, že rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Teda nerešpektuje práva väčšinového vlastníka pozemku. Žalovaný na výzvy väčšinových spoluvlastníkov nereaguje.

10. Doplnenými Čestnými vyhláseniami žalobcovia všetci zhodne prehlásili, že žalovaný ako menšinový spoluvlastník po nadobudnutí 1/3 nehnuteľnosti nerešpektoval žiadosť všetkých spoluvlastníkov v podiele 2/3, aby užívali pozemok obvyklým spôsobom na poľnohospodárske účely, ako to bolo do nadobudnutia podielu žalovaným. Žalobcovia s podielovým spoluvlastníkom, ktorým je žalovaný a vlastní pozemok v 1/3 neuzavreli dohodu o spôsobe užívania pozemku. Žalovaný svojvoľne zmenil, bez rozhodnutia príslušného orgánu druh pozemku z ornej pôdy na záhradu. Vo vzťahu k týmto Čestným prehláseniam právna zástupkyňa žalobcov uviedla, že medzi sebou väčšinoví spoluvlastníci sa na spôsobe hospodárenia uvedenom v Čestných prehláseniach dohodli. Nedošlo k dohode väčšinových spoluvlastníkov s menšinovým. Medzi sebou väčšinoví spoluvlastníci dohodu mali. Z Čestných prehlásení tiež vyplýva, že po nadobudnutí pozemku v podiele 1/3 žalovaný prejavil ústne vôľu resp. záujem o hospodárení na pôde, pretože pôda bola nadobudnutá ako orná pôda, hovoril v tom čase o chove koní, voči čomu väčšinoví spoluvlastníci nemali námietky. Až následne svojvoľne zmenil proti vôli spoluvlastníkov druh pozemku z ornej pôdy, na záhradu.

11. Právny zástupca žalovaného, ktorý sa z troch pojednávaní zúčastnil len na jednom uviedol, že jeho klient nemá vedomosť o tom, akým spôsobom sa zostávajúci spoluvlastníci dohodli na hospodárení s pôdou.

12. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

13. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

14. Podľa § 136 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

15. Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podiel vyjadruje mieru akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

16. Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedostane, rozhodne na návrh, ktoréhokoľvek vlastníka súd.

17. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie a zistený skutkový stav veci súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

18. V rámci doplneného dokazovania v zmysle intencií rozhodnutia krajského súdu, súd skúmal existenciu dohody o spôsobe užívania spoločnej veci uzatvorenej medzi spoluvlastníkmi. Ako vyplynulo z čestných prehlásení žalobcov, tak žalovaný nerešpektuje, že rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov, teda nerešpektuje práva väčšinového vlastníka pozemku a na výzvy väčšinových spoluvlastníkov žalovaný nereaguje. V doplnených čestných prehláseniach žalobcovia uviedli, že žalovaný nerešpektoval žiadosť všetkých väčšinových spoluvlastníkov, aby užívali pozemok obvyklým spôsobom na poľnohospodárske účely, ako to bolo do nadobudnutia podielu žalovaným. Tieto čestné prehlásenia spresnila na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcov a uviedla, že väčšinoví spoluvlastníci medzi sebou sa na spôsobe hospodárenia dohodli. Nevedeli sa však dohodnúť s menšinovým spoluvlastníkom, avšak väčšinoví spoluvlastníci dohodu mali. Takto vykonaným dokazovaním súd mal teda nepochybne preukázané, že existovala dohoda, resp. rozhodnutie väčšinových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou tak, aby sa užívala na poľnohospodárske účely. Táto dohoda, resp. toto rozhodnutie väčšinových spoluvlastníkov, ktorí rozhodli väčšinou počítanou podľa veľkosti svojich podielov, tak toto rozhodnutie žalovaný nerešpektoval napriek tomu, že s týmto rozhodnutím bol oboznámený a ako vyplýva aj z rozhodnutia krajského

súdu, keďže rozhodli o spôsobe hospodárenia so spoločnou vecou väčšinoví spoluvlastníci, tak menšinový spoluvlastník nemá inú možnosť, ako sa tomuto rozhodnutiu podriaďiť. Žalovaný sa však tomuto rozhodnutiu podriaďiť odmieta napriek tomu, že rozhodnutie väčšinových spoluvlastníkov mu je známe. To, že s týmto rozhodnutím bol žalovaný oboznámený, o tom svedčí vykonané dokazovanie, z ktorých doplnených čestných vyhlásení žalobcov vyplýva, že žalobca nerešpektoval žiadosť všetkých spoluvlastníkov, aby užívali pozemok obvyklým spôsobom na poľnohospodárske účely. Je teda nepochybné, že žalobcovia žiadali žalovaného, aby ich rozhodnutie rešpektoval, teda bol s ním oboznámený. Uvedený spôsob užívania nepochybne vyplýva aj z LV na uvedené nehnuteľnosti, kde je druh pozemku uvedený ako orná pôda, pričom žalovaný svojvoľne takto určený druh pozemku zmenil na záhradu. Tiež skutočnosť, že väčšinoví spoluvlastníci rozhodli o užívaní uvedeného pozemku na poľnohospodárske účely svedčí aj tá skutočnosť, že v čase, keď žalovaný svoj podiel na pozemku nadobudol, tak už v tom čase bola nehnuteľnosť využívaná na poľnohospodárske účely a on sám prejavil záujem, že bude využívať uvedenú nehnuteľnosť na poľnohospodárske účely a to chov koní. Je teda zrejmé, že súd nerozhodoval o spôsobe hospodárenia so spoločnou vecou, pretože všetci spoluvlastníci sa síce nedohodli, ale rozhodujúce bolo stanovisko väčšinových spoluvlastníkov a toto je v zásade konečné, ktoré musí žalovaný rešpektovať a ak ho rešpektovať nehodlá, tak sa v zmysle § 139 ods. 3 Občianskeho zákonníka, môže domáhať zmeny spôsobu hospodárenia žalobou na súde, čo však neurobil a teda je povinný sa rozhodnutiu väčšinového spoluvlastníka prispôbiť. Ak menšinový spoluvlastník s rozhodnutím nesúhlasí a je prehlasovaný väčšinou spoluvlastníkov, napriek tomu je povinný rozhodnutie strieť, táto povinnosť mu vyplýva priamo z rozhodnutia spoluvlastníkov, pretože je menšinový spoluvlastník, tak plní povinnosť, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Obdobný záver prijal aj Najvyšší súd v ČR, v rozhodnutí 28Cdo/770/2008. Rozhodnutie väčšinového spoluvlastníka, ako bolo vyššie uvedené, bolo žalovanému známe, mal možnosť sa k nemu vyjadriť a jednoznačne bolo preukázané, že s týmto rozhodnutím žalovaný nesúhlasí a nerešpektuje vôľu väčšinových spoluvlastníkov. Možnosť vyjadriť sa súd ustálil, že mal, lebo mu rozhodnutie väčšiny bolo známe a žalobcami, ako väčšinovými vlastníkami bol žiadaný, ako vyplýva z doplnených čestných vyhlásení, aby užíval pozemok obvyklým spôsobom na poľnohospodárske účely. Teda právny úkon väčšinových spoluvlastníkov, ktorí rozhodli o spôsobe hospodárenia so spoločnou vecou súd považuje za platný a to z toho dôvodu, že ak majú väčšinoví spoluvlastníci podľa ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodovať väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov, vyplýva z toho logicky záver, že ak má do úvahy pripadať dohoda spoluvlastníkov, dosiahnutie väčšiny alebo rovnosť hlasov, musí byť menšinovému spoluvlastníkovi daná možnosť sa k veci vyjadriť. Ak táto možnosť je menšinovému spoluvlastníkovi odopretá, nemôže ísť o platné rozhodnutie väčšiny podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedený záver vyplýva z rozhodnutia NS SR 28Cdo/3684/2008.

19. V zmysle rozhodnutia krajského súdu bolo potrebné, aby súd ustálil, či žalovaný užíva reálne vydelenú časť predmetného pozemku a či táto časť prípadne nezodpovedá veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že síce časť, ktorú si žalovaný vydelením na svoje užívanie, pokiaľ ide o výmeru zodpovedá veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu, avšak jednoznačne vykonaným dokazovaním a to výpoveďami žalobcov ako aj ohliadkou vykonanou súdom na mieste samom a fotodokumentáciou je zrejmé, že pozemok má obdĺžnikový tvar. V časti, ktorú zabral žalovaný, táto sa nachádza na začiatku pozemku, ktorý je suchý a zostávajúce 2/3 pozemku smerujú k vodnému toku, v dôsledku čoho je táto časť pozemku podmyvaná. Sú tam spodné vody, na jar býva táto časť pozemku zaplavená a bonita tohto pozemku je podstatne zhoršená vplyvom spodných vôd, ako aj skutočnosťou, že sa nachádza vedľa vodného toku. Táto časť pozemku je podstatne znehodnotená podmáčaním. Je teda jednoznačne možné skonštatovať, že žalovaný užíva spoločnú vec spôsobom, že ju „nadužíva“, pretože ak niektorý zo spoluvlastníkov užíva spoločnú vec iba z časti, pri určení rozsahu prípadného nadužívania spoločnej veci, je nutné posúdiť kvalitu časti používanú jednotlivými spoluvlastníkmi. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný užíva časť pozemku rozmerovo síce zodpovedajúcu jeho spoluvlastníckemu podielu, avšak pokiaľ ide o kvalitu, tak jednoznačne „nadužíva“, pretože má vydelený pozemok vyššej kvality, vyššej bonity, ktorý nie je ohrozovaný poveternostnými vplyvmi, povodňami, podmáčaním a podobne. Súd konštatuje, že žalovaný užíva vec nad kvalitatívny rámec svojho spoluvlastníckeho podielu. Obdobný názor bol prijatý rozhodnutím NS ČR 22Cdo/1645/2013. Práve aj z tohto dôvodu, väčšinoví spoluvlastníci, ktorí právne relevantne rozhodli o spôsobe a rozsahu užívania spoločnej nehnuteľnosti v prípade, že žalovaný ako menšinový spoluvlastník toto rozhodnutie nerešpektuje, majú právo na ochranu svojho vlastníckeho práva v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby na

vypratanie. (NS ČR 22Cdo/1812/2001). Dokazovaním bolo nepochybne preukázané a to výpoveďami žalobcov, fotodokumentáciou, ohliadkou, že žalovaný užíva časť pozemku, ktorý si vyhradil, ktorý je podstatne vyššej kvality ako zostávajúca časť pozemku, užíva ho v rozpore s účelom, na ktorý bol pozemok určený, teda neužíva ho ako ornú pôdu, ale zmenil ho na záhradu, nachádzajú sa na pozemku drobné stavby, ktoré stavby neboli ohlásené, postavil ich teda v rozpore so zákonom a žalovaný svojim konaním vystavuje väčšinových spoluvlastníkov riziku, že budú znášať právne následky jeho protizákonného konania, keď zmenil spôsob užívania pôdy aj vystavil drobné stavby. Hoci žalovaný ako menšinový spoluvlastník je povinný podriaďiť sa rozhodnutiu väčšiny, je z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochyb, že toto nerešpektuje, dokonca nerešpektuje ani právoplatné rozhodnutie súdu o odstránení oplotenia, žalobcovia nemajú inú možnosť ako domáhať sa žalobou na súde voči žalovanému vypratania uvedených pozemkov a tým dosiahnuť obnovenie pôvodného účelu, na ktorý v zmysle rozhodnutia tak, ako je to zapísané na LV, vzhľadom na druh pozemku je nehnuteľnosť určená, ako aj dosiahnuť hospodárenie so spoločnou vecou všetkými spoluvlastníkmi tak, aby veľkosť ich podielov, ktoré reálne užívajú aj kvalitatívne zodpovedala veľkosti ich podielov tak, ako sú zapísané v LV. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalobcom, ktorí mali vo veci plný úspech priznal voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.